

Sygn. akt IV U 2/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2018r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **H. P. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.**

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania od decyzji z 11 grudnia 2017 r., znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej się H. P. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 3 listopada 2017r. do 20 listopada 2017r.

Sygn. akt IV U 2/18

UZASADNIENIE

H. P. (1) złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z 11.12.2017r., znak: (...), którą odmówiono jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 03.11.2017r. do 20.11.2017r.,

wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za ten okres. Wydanej decyzji zarzuciła, że jest krzywdząca i bezpodstawna. Stwierdziła, że lekarz Orzecznik ZUS, w takcie postępowania o rentę, decyzją z dnia 08.08.2017r. uznał ją za zdrową, zdolną do pracy i nie przyznał prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z tego twierdzenia organu rentowego wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że nie odzyskała zdolności do pracy, jest dla niej niezrozumiałe.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w B. wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołująca się H. P. (2) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) H. P. (1) w Ł. w dwóch punktach sprzedaży – przy Placu (...) i na ul. (...), w których zatrudnia pracowników.

Odwołująca się w okresie od 10.08.2015r. do 22.02.2016r. była niezdolna do pracy z powodu schorzenia kręgosłupa oznaczonego symbolem M-47 i dniem 07.02.2016r. wykorzystwała pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni. Za ten okres organ rentowy wypłacił jej zasiłek chorobowy. Następnie po przerwie była niezdolna do pracy od 05.05.2016r. do 04.11.2016r z powodu zaburzeń adaptacyjnych – reakcji na stres, oznaczonych symbolem F-43. Z dniem 02.11.2016r.

wykorzystała pełny okres zasiłkowy (182 dni). W okresie od 14.12.2016r. do 22.12.2016r. była niezdolna do pracy z powodu schorzenia o symbolu J03 –ostrego zapalenia migdałków. O dnia 11.01.2017r. do 23.01.2017r była niezdolna do pracy z powodu schorzeń o symbolu G54 , od 24.01.2017r. do 28.05.2017r, z powodu schorzenia oznaczonego symbolem M47, od 29.05.2017r. do 31.05.2017r. z powodu schorzenia oznaczonego symbolem J00 i w okresie od 19.06.2017r. do 30.06.2017r. schorzenia oznaczonego symbolem M47 (dowód: zestawienie zaświadczeń lekarskich (...) za okres od 01.01.2015r. do 30.06.2017r. – akta ZUS).

Po przerwie trwającej 69 dni H. P. (1) przedłożyła zwolnienie lekarskie za okres od 08.09.2017r. do 22.09.2017r.z powodu choroby oznaczonej symbolem M47. Następnie przedłożyła kolejne zaświadczenia lekarskie za okresy od: 17.10.2017r. do 24.10.2017r.; 25.10.2017r. do 07.11.2017r.; od 08.11.2017r. do 20.11.2017r. z powodu schorzeń oznaczonych symbolem G54 (dowód: zestawienie zaświadczeń lekarskich (...) za okres od 01.01.2016r. do 20.11.2017r. – akta ZUS,).

Organ rentowy zwrócił się do Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS o wydanie opinii czy w okresie przerwy trwającej ponad 60 dni H. P. (1) odzyskała zdolność do pracy oraz czy niezdolności do pracy , które wystąpiły po tej przerwie należy zliczyć do jednego okresu zasiłkowego. Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w wydanej w dniu 04.12.2017r. opinii stwierdził, że schorzenia oznaczone symbolem: G54, M47 są współistniejące ze sobą, przewlekłe leczone w POZ i poradniach specjalistycznych, a ich zaawansowanie stanowi podstawę do wystawiania zaświadczeń lekarskich (...) w ostatnich latach. Zaznaczono ponadto, że wpisy w dokumentacji lekarskiej z dnia: 01.07.2017r. i 10.07.2017r., tj. w okresie przerwy pomiędzy zwolnieniami nie wskazują na to, aby opiniowana odzyskała zdolność do pracy, gdyż w trakcie wizyt kontrolnych zgłaszała dolegliwości. Uznał, że brak jest podstaw do rozpoczęcia nowego okresu zasiłkowego od 08.09.2017r., a dalsze ewentualne leczenie winno odbywać się w ramach świadczenia rehabilitacyjnego (dowód: opinia z dnia 04.12.2017r. akta ZUS).

W związku z opinią Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika ZUS organ rentowy decyzją z 11.12.2017r., znak: (...), wydaną na podstawie art. 8 i 9 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017r., poz. 1368 ze zm.) , odmówił H. P. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 03.11.2017r. do 20.11.2017r. W uzasadnieniu tej decyzji wskazał, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży (sygn. akt IV U 51/17) przyznano H. P. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11.01.2017r. do 31.05.2017r. i od 19.06.2017r. do 30.06.2017r. Podał, że po przerwie trwającej 69 dni odwołująca się przedłożyła kolejne zwolnienie lekarskie za okres od 08.09.2017r. do 22.09.2017r., z powodu tej samej choroby która wystąpiła przed przerwą. Następnie złożyła kolejne zaświadczenie lekarskie za okres od 17.10.2017r. do 24.10.2017r. Wskazał, że w związku tym wystąpiono do Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS o wydanie opinii czy w okresie przerwy trwającej ponad 60 dni H. P. (1) odzyskała zdolność do pracy oraz czy niezdolności do po przerwie należy zliczyć do jednego okresu zasiłkowego. Lekarz orzecznik Oddziału ZUS w opinii z dnia 06.12.2017r. stwierdził, że wszystkie schorzenia są współistniejące ze sobą, przewlekłe leczone, a ich zaawansowanie stanowi podstawę do wystawiania zaświadczeń lekarskich. Zaznaczono ponadto, że wpisy lekarskie z dnia: 01.07.2017r. i 10.07.2017r., tj. w okresie przerwy pomiędzy zwolnieniami lekarskimi nie wskazują na to, aby opiniowana odzyskała zdolność do pracy, gdyż w trakcie wizyt kontrolnych zgłaszała ona dolegliwości. Stwierdził, że w związku tą opinią stwierdzono, że, nie ma podstaw do rozpoczęcia nowego okresu zasiłkowego od 08.09.2017r. i ustalono, że H. P. (1) z dniem 02.11.2017r. wykorzystała pełen okres zasiłkowy (182 dni). Tym samym odmówił jej prawa do zasiłku chorobowego od 03.11.2017r. do 20.11.2017r. (dowód: decyzja z 11.12.2017r. – akta ZUS).

Odwołanie jest zasadne.

Zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni (art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r., poz. 1368 z późn. zm.) Art. 9 ust. 1 ww. ustawy stanowi , że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również

okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ww. ustawy. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ww. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Ustanie „poprzedniej niezdolności do pracy” (art. 9 ust. 2 ww. ustawy) oznacza ustanie niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym (vide- uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., II UZP 7/09). Oznacza to, że jeżeli między okresami orzeczonych niezdolności do pracy ubezpieczony nie odzyskał zdolności do pracy - okresy niezdolności do pracy przypadające przed przerwą i po przerwie zlicza się do jednego okresu zasiłkowego. W takim przypadku rozpoczęcie kolejnego okresu zasiłkowego nie jest możliwe. Ubezpieczony może zaś złożyć wniosek o świadczenie rehabilitacyjne lub rentę (vide- Służba (...) 2005 nr 8, poz. 11).

T.. Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego zaprezentowanego w zaskarżonej decyzji, że odwołująca się nie nabyła prawa do nowego okresu zasiłkowego od 08.09.2017r., albowiem w okresie przerwy pomiędzy trwającą od 01.07.2017r. do 07.09.2017r. nie odzyskała zdolności do pracy.

Sąd doszedł do tego wniosku w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, tj.: zeznania świadków A. J. i J. J.- pracownic pozwanej, jak też opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i medycyny pracy, oraz dokumentacji zgromadzonej w aktach ZUS związanych na potrzeby złożonego przez H. P. (1) wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, a w szczególności opinii Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w B. R. K. , który orzekł, że odwołująca się nie jest niezdolana do pracy , wydanej po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i analizie dokumentacji przebiegu jej leczenia.

Świadkowie A. J. i J. J. - pracownice pozwanej potwierdziły, że odwołująca się w okresach przerw w niezdolności do pracy normalnie wykonywała wszystkie czynności, tj. obsługiwała klientów, robiła kompozycje, wiązańki, wieńce i generalnie wszystkim zarządzała. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem są one spójne i obiektywne i polegają na prawdzie. Korespondują także z ustaleniami biegłych sądowych (dowód: zeznania świadków: k. 55- 56).

Biegłe sądowe z zakresu neurologii i medycyny pracy w swojej opinii orzekły, że odwołująca się w okresie do 01.07.2017r. do 07.09.2017r. odzyskała zdolność do pracy. Stwierdziły, że z dużym prawdopodobieństwem była ona zdolna do pracy w tym okresie.. Wskazały, że niezdolność do pracy w okresie do 30.06.2017r. i od 08.09.2017r. wynikała z dysfunkcji narządu ruchu, z zaostrzenia dolegliwości bólowych kręgosłupa. Incydentalnie, w okresie od 29.05.2017r. do 31.05.2017r., niezdolność do pracy była spowodowana infekcją dróg oddechowych- przeziębieniem. Biegłe podkreśliły, że choroba dyskopatycznie – zwyrodnieniowa kręgosłupa występująca u odwołującej się jest schorzeniem przewlekłym, na które leczy się ona od wielu lat. Podały, że może ona przebiegać z okresami pogorszenia i polepszenia stanu zdrowia, zatem w okresie polepszenia odwołująca się jest zdolna do pracy. Wskazały, że w dokumentacji medycznej nie ma informacji, aby upośledzenie sprawności wnioskodawczymi w okresie od 01.07.2017r. do 07.09.2017r. powodowało niezdolność do pracy, co potwierdza także orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 08.08.2017r. wydane w związku z złożonym przez H. P. (1) wnioskiem o rentę . Wskazały, że lekarz orzecznik po bezpośrednim badaniu odwołującej się w dniu 08.08.2017r. stwierdził, że nie jest ona niezdolna do pracy. Dysfunkcje narządu ruchu naruszają sprawność całego organizmu w stopniu lekkim i nie uniemożliwiają wykonywania przez nią pracy w charakterze sprzedawcy kwiatów (dowód: opinia biegłych sądowych z zakresu neurologii i medycyny pracy k. 58- 59).

Organ rentowy zakwestionował przedmiotową opinię i wniósł o sporządzenie opinii uzupełniającej celem odniesienia się do zarzutów Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału, załączonych do tego pisma (pismo z dnia 17.05.2018r. k. 72,73).’

Sąd wniosku tego nie uwzględnił uznając, że biegli odpowiedzieli na postawione im pytania co do zdolności odwołującej się do pracy w spornym okresie. Nadto pozostały materiał dowodowy w postaci dokumentacji medycznej i orzeczniczej zawiera informacje na ten temat. Fakt, że odwołująca się w dniach 01.07.2017r. i 10.07.2017r. była na wizytach kontrolnych u lekarzy ją leczących i zgłaszała dolegliwości, nie dowodzi, iż była w tym okresie niezdolna do

pracy , ponieważ w dniu 08.08.2017r. Lekarz Orzecznik Oddziału ZUS w B. R. K. po bezpośrednim badaniu orzekł ,że jest ona zdolna do pracy.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że sporządzona w sprawie opinia biegłych lekarzy z zakresu neurologii i medycyny pracy stanowi wiarygodny dowód w sprawie i daje podstawę do ustalenia, że w okresie przerwy pomiędzy niezdolnościami do pracy z powodu schorzeń oznaczonych symbolami G54 i M47 , tj. od 01.07.2017r. do 07.09.2017r., odwołująca się odzyskała zdolność do pracy. Opinia została wydana przez lekarzy specjalistów mających szeroką wiedzę oraz doświadczenie zawodowe i orzecznicze. Zawiera ona rzeczową, logiczną i spójną argumentację. Biegłe wydały opinię po przeprowadzeniu badania odwołującej się i po wnikliwej analizie dokumentacji medycznej jej leczenia ,w tym opinii z 08.08.2017r. wydanej przez Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w B. R. K., wydanej na potrzeby postępowania związanego z ubieganiem się przez odwołującą się o rentę z ogólnego stanu zdrowia. Sąd podzielił stanowisko biegłych oraz uznał, że istotne znaczenie przy rozstrzygnięciu sporu pomiędzy stronami oprócz orzeczenia biegłych sądowych i zeznań świadków, ma także fakt potwierdzenia zdolności do pracy H. P. (1) w dniu 08.08.2017r. (czyli w okresie przerwy pomiędzy niezdolnościami do pracy z powodu schorzeń oznaczonych symbolami G54 i M47) przez Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w B. R. K., który po bezpośrednim jej badaniu uznał odwołującą się za zdolną do pracy.

Sąd podzielił zarzuty odwołującej się , że organ rentowy oceniając jej stan zdrowia pod kątem zdolności do pracy, wydaje w zależności od rodzaju świadczeń, o które ona ubiega się , zgoła odmienne opinie co do stanu jej zdrowia i jej zdolności do pracy(vide: opinia lekarza orzecznika ZUS z 08.08.2017r. , w której stwierdzono , że opiniowana jest zdolna do pracy i opinia z 04.12.2017r, r, w której orzecznik stwierdził ,że w okresie przerwy trwającej od 01.07.2017r. do 07.09.2017r. nie odzyskała ona zdolności do pracy).

W oparciu o wyżej wskazane dowody, Sąd uznał za zasadne stanowisko odwołującej się, że od 08.09.2017r. otworzył się nowy okres zasiłkowy, albowiem niezdolność do pracy od dnia 08.09.2017r. pomimo ,że spowodowana schorzeniami kręgosłupa o symbolu G54 i M47 , powstała po przerwie dłuższej nie 60 dni od ustania poprzedniej niezdolności do pracy z powodu tych samych schorzeń. Wskazać należy, że choroby kręgosłupa są to schodzenia przewlekłe, przebiegające z okresami pogorszenia i polepszenia stanu zdrowia.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji nie jest prawidłowe, ponieważ odwołującej się przysługiwał zasiłek chorobowy w spornym okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji z dnia 11.12.2017r.

Z tych względów Sąd na podst. art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając odwołującej się prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres.